

BIULETYN KOWIEŃSKI

W I L B I

WILEŃSKIE BIURO INFORMACYJNE (WILBI) ZAMKOWA 3-3

Nr. Wilno, dn. 13 lutego ~~xxxxxxxx~~ 1931 r. 388.
1930 roku.

T r e ś ć n u m e r u :

II. ZAGADNIENIA GOSPODARCZE.

Dział.Str.

1. Ostateczne dane o zeszłorocznych urodzajach na Litwie.

II. 1.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I ŻYCIE SPOŁECZNE.

2. "Lietuvos Aidas" o młodzieży litewskiej, jako narzędziu w polityce chrześcijańskiej demokracji.

III. 1.

3. "Lietuvos Aidas" o zaniedbywaniu języka litewskiego wśród Litwinów.

" "

K r o n i k a.

4. Ustawa o samorządach miejskich.

" 2

5. Nowy memoriał ludowców.

" "

6. Objęcie budowy cukrowni przez C zechów.

" "

7. "Lietuvos Žinios" o przyjęciu prof. Birżyski przez Litwinów amerykańskich.

" "

-----0000000000-----

II. ZAGADNIENIA GOSPODARCZE.

"Lietuvos Aidas" o zeszłorocznych urodzajach na Litwie. "Lietuvos Aidas" z 9.II.1931 r. Artykuł p.t. "Ostateczne dane" o zeszłorocznych urodzajach na Litwie". Streszczenie:

Według ostatecznych danych Centralnego Biura Statystycznego urodzaje na Litwie przedstawiały się na Litwie w roku ubiegłym jak następuje: żyto zasiane w roku ub. na przestrzeni 484 tys. ha przyniosło plonów w wysokości 639 tys. 525 tonn. W porównaniu z urodzajem z 1929 r. plon wyniósł o 80 tys. tonn więcej. Przeciętnie zebrano żyta z jednego ha 26,5 cent., podczas gdy w 1929 r. 24,8 cent. Żyto najlepiej urodziło na obszarze Kłajpedy i w powiatach: kretyngowskim, możejskim i szakiowskim, zaś najgorzej w powiatach: trockim, jeziorowskim, olickim i sejneńskim. Maksimum zbiorów wyraziło się cyfrą 36,4 cent. z jednego ha, zaś minimum 20,7 cent.

Urodzaj pszenicy zasianej na obszarze 213 tys. ha, wyraził się ogólną cyfrą 308.200 tonn, czyli o 54.600 tonn więcej niż w 29 r. Najlepiej urodzaj pszenicy wypadł w powiecie wykłowskim a mianowicie 43,2 centnara z jednego ha. Pozatem wypadł dobrze urodzaj na obszarze Kłajpedy w powiecie możejskim i poniewieskim. Najgorzej natomiast w powiatach trockim, taurogskim i rakiskim.

Urodzaj jęczmienia zasianego na obszarze 214 ha, wyraził się ogólną cyfrą 236.960 tonn, czyli o 30.500 tonn mniej niż w 1929 r. Przeciętnie urodzaj jęczmienia wynosił 22,1 cent z jednego ha. Najlepiej urodzaj okazał się na obszarze Kłajpedy i w powiatach wykłowskim i marjampolskim /35,4 cent. z jednego ha./; najgorszy zaś urodzaj wypadł w powiatach poniewieskim, kiejdańskim, birżańskim i trockim /17,6 cent. z jednego ha/.

Urodzaj grochu zasianego na obszarze 65 tys. 900 ha wyraził się cyfrą 68.800 tonn, czyli o 2.000 tonn więcej, niż w 1929 r. Na ogół na terenie całej Litwy urodzaj zbóż jadalnych wyraził się cyfrą 1.253.555 tonn, czyli o 105 tysięcy tonn więcej, niż 1929 r.

Urodzaj owsa wyraził się cyfrą 390.030 tonn, czyli o 48.800 tonn mniej niż w roku 1929. Najlepiej wypadł urodzaj na obszarze Kłajpedy i w powiatach szakiowskim i wykłowskim, najgorzej zaś w powiatach uciańskim i kiejdańskim.

Mieszanka zasiana w roku ubiegłym na obszarze 106.500 ha urodzaj wyraził się cyfrą 132.280 tonn, czyli o 3,5 tys. tonn więcej, niż w 1929 r. Najlepiej urodzaj wypadł w powiatach wykłowskim, marjampolskim, rakiskim oraz na obszarze Kłajpedy, najgorzej zaś w powiatach kiejdańskim i kowieńskim.

Urodzaj wyki, zasianej na obszarze 38.500 ha, wyniósł 40.310 tonn, czyli o 3.600 tonn więcej, niż w 1929 r. Najlepiej wypadł urodzaj na obszarze Kłajpedy oraz w powiatach kretyngowskim, wilkomierskim i wykłowskim, najgorzej zaś w powiatach telszewskim i uciańskim.

Ogółem urodzaj zbóż stosowanych jako pokarm dla bydła wyraził się cyfrą 562.520 tonn, czyli o 42.000 tonn mniej, niż w 29 r.

Urodzaj kartofli, zasadzonych na przestrzeni 163.200 ha wyraził się cyfrą 1.888.895 tonn, czyli o 36.000 więcej, niż w 29 r. Najlepiej wypadł urodzaj na obszarze Kłajpedy i w powiatach wykłowskim i rakiskim, najgorzej zaś w powiatach kiejdańskim i kowieńskim.

Urodzaj buraków zasianych na obszarze 65.500 ha, wyraził się cyfrą 1.136.840 tonn, czyli o 98.000 tonn więcej, niż w 29 r.

Urodzaj lnu wyraził się na przestrzeni 83.000 ha, cyfrą 38.910 tonn czyli o 4.700 tonn mniej, niż w 1929 r. i cyfrą 29.155 tonn przędzy, czyli o 4.900 tonn więcej niż w 1929 r.

Urodzaj koniczyny wyraził się cyfrą 1.609.745 tonn na przestrzeni 368.400 ha, to znaczy cyfrą o 32.700 tonn wyższą niż w 29 r. Inne rośliny pastewne: 53.285 tonn /o 16.000 więcej ton niż w 29/; siano: 1.658.075 tonn /o 174.000 tonn więcej, niż w 1929 r.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WENETRZNEJ
I ŻYCIE SPOŁECZNE.

"Lietuvos Aidas" o młodzieży litewskiej,
jako narzędziu w polityce chrześcijań-
skiej demokracji.

W związku z wiadomością, jaką podał "Rytas" o głodówce
wśród uwieczonych studentów ateistycznych, "Liet. Aidas" w n. 33 zamie-
szcza artykuł, zawierający uwagi następujące:

W wiadomości, podanej przez "Rytas", powiedziano, iż stu-
denci głodują na znak protestu przeciwko niesłusznemu i bezprawne-
mu ich arestowaniu. Sam fakt urządzenia głodówki jest wątpliwy,
kwestję zaś słuszności i prawności arestowania wyjaśnia dostatecz-
nie ustawa z r. 1926, zabraniająca urządzania demonstracji bez zez-
wolenia władz policyjnych. Ustawa ta, podobnie jak wszystkie inne
obowiązuje wszystkich bez wyjątku i każdy, kto ją przekroczy bez
względu na przekonania jego, będzie ukarany. Stronnictwo "Rytasa"
czymkolwiek usiłowania w celu sprowokowania represji przeciwko du-
chowństwu i młodzieży, nastrojając ich za ich pośrednictwem społec-
zeństwo przeciwko obecnemu rządowi. Lecz ten chytry zamysł się nie
uda, gdyż wiadomo powszechnie, iż nie jest to walka o wzniosłą ideę,
lecz o zagarnięcie władzy. W tym celu są rozgłaszane wiadomości o
prześladowaniu Kościoła i młodzieży katolickiej, w tym celu jest pro-
wadzona wśród studentów agitacja, popychająca ich do przekraczania
ustaw i zakazów, a gdy zostaną za to ukarani, podawane są wiadomości
o ich głodówce.

Należałoby się jednak zastanowić nad krzywdą, jaka się
wyrządza młodzieży, odrywając ją od nauki i podlegając do wykroczeń
przeciwko obowiązującym ustawom, przeciwko rządowi państwa. Podobna
taktyka powoduje anarchję w chwili, gdy tak wiele się mówi o koniecz-
ności wewnętrznej konsolidacji i wzmocnienia państwa, bez czego nie-
podobna odzyskać Wilna, ani bronić się przed licznymi niebezpieczeń-
stwami.

Jesteśmy przekonani, iż taką szkodliwą, zgubną dla nasze-
go narodu taktykę potępia wszyscy, komu zależy na wolności i pomyśl-
ności narodu.

"Lietuvos Aidas" o zaniedbywaniu języka
litewskiego wśród Litwinów.

"Lietuvos Aidas" Nr. 32 z dn. 9. II. 1931 r. Artykuł p. t. "W waż-
nej sprawie". Streszczenie:

Już w 1599 roku kanonik Mikołaj Dauksza pisał, że wszyscy
wybitniejsi Litwini na wyścigi starają się użyć się języka polskie-
go z zaniedbaniem własnego rodzimego języka.

Litwini jak z powyższego wynika, są zbyt skłonni do zanied-
bywania własnych obyczajów i własnej mowy. Tem się też tłumaczy, że
polonizacja Litwy posunęła się tak daleko, że Polacy siedzą dziś Lit-
winom na karku, że na obszarze Litwy nieokupowanej znajduje się aż
65 tysięcy Polaków, a w rzeczywistości spolszczonych Litwinów, że i
istnieje kwestja wileńska i t. d.

Po tak bolesnych doświadczeniach, mogliby już wreszcie
Litwini wzbrnąć się tej tradycyjnej swej wady. Tymczasem po dziś dzień
daje się zauważyć używanie języków obcych w nawskroś litewskich ro-
dzinach i to bez żadnej potrzeby. W normalnych warunkach, w innym
jakimś kraju nie byłoby to może szkodliwe. Jednakże na Litwie gdzie

1. 1. 1.

1600

... "SABIA. JARI" ...

Page 12. On 12/12/42, the "Rybak" was sighted in the vicinity of the "Rybak" and the "Rybak" was sighted in the vicinity of the "Rybak".

[The page contains faint, illegible markings and bleed-through from the reverse side.]

[Faint, illegible text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through.]

[Faint, illegible markings]

[illegible]

od kilkuset lat, lud narażony ~~stamtąd~~^{był} na polonizację, a potem narażony na rusyfikację, która wynarodowiła spory zastęp inteligencji i ludu litewskiego, nie jest to rzeczą pożądaną. Dwory i miasta niemal całkowicie się wynarodowiły, w większości wypadków uległy polonizacji, zaś obszarnicy litewscy wyrzekli się swego nrodu i łączączyli się z wrogami.

Po odzyskaniu niepodległości przez Litwę, rozpoczął się proces odwrotny i wyrodowiony element zaczął powracać do swego narodu i swej mowy. Jednakże proces ten odbywa się zbyt wolno. Sami Litiwini częstokroć nie starają się zapewnić należnego miejsca swej narodowości i językowi.

Oprócz elementu wynarodowionego istnieją na Litwie inne narodowości jak np. Żydzi, z których większość języka litewskiego nie znała. Żydzi używali przeważnie języka własnego, a w stosunkach z innymi narodowościami języka rosyjskiego. ~~Żadnych zarzutów~~ Żadnych zarzutów co do tego Żydom robić nie można. Byli oni zawsze i są lojalnymi. Znajomość obcych języków jest niewątpliwie rzeczą pożądaną, zwłaszcza znajomość trzech języków, które są używane w całym świecie. Jednakże język państwowy winien być zawsze na pierwszym miejscu.

U s t a w a o s a m o r z a d a c h m i e j s k i c h. Jak podaje "Liet. Aidas" projekt Ustawy o samorządach miejskich zostanie przekazany do rozważenia Gabinetowi Ministrów jeszcze w bieżącym miesiącu.

N o w y m e m o r j a k l u d o w c ó w. Centralny komitet Ludowców opracowuje obecnie nowy memoriał, który przedstawiony będzie rządowi.

O b j ę c i e b u d o w y c u k r o w n i p r z e z C z e c h ó w. Ostatnio odbyły się przetargi na budowę gmachu cukrowni w Kwieciszka w pobliżu Marjampola. W przetargach wzięło udział kilka firm miejscowych i zagranicznych. W wyniku przetargów budowę fabryki objęła czeska firma "Brak", podejmując się wykonać prace za 1 milj. 700 tys. lt., czyli o 500 tys. lt. taniej od firm miejscowych. Jak wiadomo, instalację wewnętrzną fabryki również objęła czeska firma "Szkoda". Gmach fabryki powinien być wykonany z końcem września, w połowie października zamierza się już ją uruchomić.

"L i e t u v o s Ž i n i o s" o p r z y j ę c i u p r o f. B i r - Ź v s z k i p r z e z L i t w i n ó w a m e r y k a ŋ s k i c h. "Lietuvos Žinios" zamieszcza opis przyjęcia, jakiego doznał ze strony różnych ugrupowań litewskich w Ameryce prof. M. Birżyszka, który jak wiadomo udał się do Stanów Zjednoczonych, w celu propagowania idei odzyskania Wilna. Według "Lietuvos Žinios" spotkano profesora na początku nieufnie, gdyż podejrzewano go o występowanie z ramienia rządu. Gdy jednak poddany szczegółowej indagacji, wyparł się wszystkich partii, a nadto zamieszkał w domu noclegowym księży, stronnictwo klerykalne nabrało doń zaufania i aprobowало jego misję.

Narodowcy oraz "Sandara" przyjął prof. Birżyszkę zapewne serdecznie, z tem jednak, iż ich zdaniem, Związek Odzyskania Wilna powinien zmienić dotychczasową taktykę pobrzękiwania orężem, a natomiast rozwinąć jaknajszerszą działalność na terenie samej Wileńskiej szczyzny: wspierać tamtejszych Litwinów w ich niedostatku i nędzy, zasilać litewskie szkoły, a w szczególności t-wa kulturalne, wszelkimi środkami rozpowszechniać prasę litewską, nawiązywać przyjazne stosunki z wileńskimi Polakami, Białorusinami i Żydami, słowem uspasabiać ludność tamtejszą przychylnie do Litwy.

Działalność Związku Odzyskania Wilna należy udoskonalić, by mógł on wykonać chociażby małą część tego zadania, jak np. Ukraińcy w Galicji i w Sowieckiej Rosji.

Stronnictwa postępowe amerykańskich Litwinów wszędzie gotują prof. Birżyszcę serdeczne przyjęcie, organizując w tym celu komitety w Bostonie, Pittsburgu, Clevelandzie i in.

